

चोरिह s. u. चोरिह.

चोरी f. 1) *Grille, Heimchen* AK. 2, 3, 28. H. 1213. an. 2, 419. MED. r. 33. JĀGŪ. 3, 215. Vgl. चोरीवाक. — 2) *Saum des Untergewandes* H. an. — Vgl. चिरिका.

चोरीह s. u. चोरिह.

चोरीवाक (चोरी onomatop. + वाक) m. = चोरी *Grille, Heimchen* M. 12, 63.

चोह 1) n. eine best. Frucht (vulg. चैउर) RĀGĀN. im ÇKDr. — 2) f. *Grille, Heimchen* (vgl. चोरिका, चोरी) AK., Sch. H. 1213.

चोर्ष s. u. चर्; nach TRiK. 3, 2, 15 = शीलित.

चोर्षपर्ष (चोर्ष + पर्ष) m. N. zweier Bäume: 1) = निम्ब TRiK. 3, 3, 127. H. an. 4, 76. MED. n. 94 (neutr.). — 2) = खर्जू TRiK. H. an. = खर्जू MED.

चोल्का f. = चोरिका *Grille, Heimchen* ÇABDAR. im ÇKDr. Auch चोल्का ebend.

चोव्, चोवति und ०ते nehmen; verhüllen DĀTUP. 21, 15. — चोर्वयति leuchten (v. l. sprechen) 33, 101.

चोवर n. U. n. 3, 1. AK. 3, 6, 3, 31. Bettlergewand (insbes. bei den Buddhisten) UṆĀDIK. im ÇKDr. H. 678. अग्निष्ठस्य (धनसः) दन्तिणे युक्त उपोक्त्य चोवरम् ÇĀKĪ. ÇR. 2, 16, 2. GOBH. 4, 9, 5. कैपीनाच्छादनं यावतावद्वेक्ष्य चोवरम् (आरण्ये मुनिः) MBH. 1, 3638. P. 3, 1, 20. चोवराण्यवपति संचोवरयते । चोवराणि परिधत्ते संचोवरयते भित्तुः Sch. अर्द्धचोवरकृत्ता भित्तुः MRĀKĪ. 112, 1. 114, 4. प्रेतचोवरवस् RAGH. 11, 16. SADDH. P. 4, 8, a. DAÇAK. 10 BENF. Chr. 191, 15. im Prākṛit MĪLATIN. 3, 7; vgl. SPIEGEL, Liber de off. sacerdot. buddh. 27.

चोवरगोपक (चो + गो) m. Kleiderverwahrer (ein besond. Amt) VJUTP. 210.

चोवरनिवसन (चो + नि) m. pl. N. pr. eines Volkes VARĀH. BRH. S. 14, 31.

चोवरभञ्जक (चो + भञ्ज) m. Kleidervertheiler (ein bes. Amt) VJUTP. 210. चोवरिन् (von चोवर) m. ein buddhistischer Bettler TRiK. 1, 1, 24.

चुक् (?) : चुक्ते (v. l. चुक्ते) स्वाहा KĀTJ. ÇR. 25, 12, 3. — Vgl. निचुङ्कुण. चुकाययिषु (vom desid. des caus. von कुप्) adj. Jmd (acc.) erzürnen wolend MBH. 8, 1793.

चुक्क, चुक्कयति Leid verursachen; leiden DĀTUP. 34, 21.

चुक्कस m. = चुक्कस ein Kāṇḍāla H. 933. Sch.

चुक्कार (चुक् onomatop. + कार) m. Löwengebrüll TRiK. 2, 3, 12. Das Inhaltsverzeichnis liess चुक्कार.

चुक्क U. n. 2, 15. m. AK. 3, 6, 3, 20. 1) Fruchtestsig, eine saure Brühe (insbes. aus der Tamarindenfrucht) Suçā. 2, 363, 17. 439, 16. 479, 17. HARIV. 8439. fgg. = तित्तिडीक, वृत्ताक्ष, n. AK. 2, 9, 35. MED. r. 36. m. H. an. 2, 420. n. = काञ्जिक saurer Reisschleim H. 416. = काञ्जिकप्रभेद RĀGĀN. im ÇKDr. = संधानविशेषः । यन्मत्वादि शुचौ भाण्डे समुत्तैः काञ्जिकम् । धान्यरशी त्रिरात्रस्यं शुक्लं शुक्लं तड्यते ॥ दिगुणं गुडमधारनालमस्तुक्रमादिह । इति परिभाषा ॥ ÇKDr. — 2) m. Sauerampfer (अश्वेतस) AK. 2, 4, 3, 6. H. an. MED. n. RĀGĀN. im ÇKDr. n. = अश्वेतस, aber zugleich = वृत्ताक्ष, तित्तिडीक H. 416; darnach hätte अश्वेतस auch die Bed. 1. — 3) Säure H. an. MED. Wohl eher adj. sauer; vgl. gaṇa d-

ढदि zu P. 5, 1, 123 und चुक्किमन् चोत्रय. — 4) f. ई = चाङ्गेरी *Oxalis pusilla* Salisb. H. an. MED. Die letztere Aut. ohne Angabe der Form, nach ÇKDr. चुक्का; WILSON kennt beide Formen. — 5) f. या Tamarindenbaum ÇABDAR. im ÇKDr.

चुक्क 1) n. eine Art Sauerampfer, *Rumex vesicarius* Lin. (vulg. चुकापालङ्ग), RĀGĀN. im ÇKDr. — 2) f. चुक्किका a) dass. (कुचाङ्गेरी) RATNAM. im ÇKDr. = अश्वेतलोणिका AK. 2, 4, 3, 6. — b) eine Art saurer Reisschleim (काञ्जिकप्रभेद) RĀGĀN. im ÇKDr. u. चुक्क. — Vgl. अश्वचुक्किका.

चुक्कफल (चुक्क + फल) n. Tamarindenfrucht RĀGĀN. im ÇKDr.

चुक्कवास्तूक (चुक्क + वा) n. Sauerampfer RĀGĀN. im ÇKDr. u. चुक्क. चुक्कवेधक (चुक्क + वे) n. eine Art saurer Reisschleim (काञ्जिकप्रभेद) RĀGĀN. im ÇKDr. u. चुक्क.

चुक्काक्ष (चुक्क + अक्ष) 1) n. Fruchtestsig RĀGĀN. im ÇKDr. — 2) f. या a) eine Art Sauerampfer (s. अश्वेतलोणिका). — b) Tamarindenbaum. — c) eine Art saurer Reisschleim RĀGĀN. im ÇKDr.

चुक्किमन् (von चुक्क) m. Säure gaṇa दढदि zu P. 5, 1, 123.

चुक्ता f. das Waschen (?): चुक्ता शीलमस्य चोतः gaṇa कृत्तादि zu P. 4, 4, 62. — Vgl. चोत, चोत.

चुक्तेभयिषु (vom desid. des caus. von लुम्) adj. zum Schwanken zu bringen beabsichtigend MBH. 7, 1142. 8, 697.

चुचि m. die weibliche Brust WILS. ohne Ang. der Aut.

चुचु m. ein best. Gemüse TRiK. 2, 4, 33. ÇKDr. u. WILS. nach derselben Aut. चुचु, wie die gedr. Ausg. zwar hat, aber die Corrigg. wollen चुचु. Die richtige Form scheint चुच्चू (s. d.) zu sein.

चुचुक 1) m. n. Brustwarze ÇABDAR. und RATNAM. im ÇKDr. Auch चुचूक und चुचूक. — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes in Dakṣiṇāpātha MBH. 12, 7559. Vgl. चुचुप.

चुचुप m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 5, 4751. — Vgl. चुचुक.

चुचू s. चुचु.

चुचूक n. = चुचुक Brustwarze ÇABDAR. im ÇKDr.

चुच्चू m. f. eine best. Gemüsepflanze Suçā. 1, 219, 19. 220, 4. 228. 16. 238. 14. 2, 7, 17. 48, 10. 438, 9. — Vgl. चुचु.

चुच्य् चुच्यति v. l. für मुच्य् DĀTUP. 13, 6.

चुचु 1) adj. (gilt für ein Suffix) am Ende eines comp. (das vorbergehende Wort behält seinen Ton) bekannt, berühmt P. 5, 2, 26. विद्यया वित्तः प्रसिद्धः = विद्याचुचु Sch.; vgl. अन्तर°, चार°, चञ्चु, चण. — 2) m. a) Moschusratze HAR. 83. — b) Bez. einer mit der Jagd sich abgebenden Mischlingskaste M. 10, 48. Nach BAUDH. bei KULL.: der Sohn eines Brahmanen und einer Vaidehi. — c) N. pr. eines Mannes VP. 373. LIA. I. Anh. VII.

चुचुमायन n. das Zucken, Jucken (in einer Wunde) Suçā. 2, 3, 5. 1, 85. 8. An beiden Stellen: चुम्चु. चुम्चुमायन dass. 1, 136, 17. 231, 2.

चुचुरी f. ein best. Spiel mit Tamarindensamen TRiK. 2, 10, 18. Auch चुचुलि HAR. 62. ÇKDr. und WILS. nach ders. Aut. चुचुली.

चुचुल m. N. pr. eines Mannes, pl. seine Nachkommen HARIV. 1466. चुचुल LANGL.

चुचुलि s. u. चुचुरी.

चुद्, चुटति und चोटयति abschneiden DĀTUP. 28, 84. 32, 72. — चोटति